

شهردار منطقه در گفت و گو با شهرآرامحله

اولویت منطقه
سامان دهی
اراضی باز است

حسین بیات - جمعیتی در حدود ۴۰۰ هزار نفر و مساحتی در حدود ۳۲ هکتار؛ با این حساب منطقه ۳ یکی از مناطق وسیع و پر جمعیت شهر مشهد است که مسائل خاص خودش را دارد. از یک سو گستردگی این منطقه از مرکز و محلات قدیمی مشهد شروع می شود و تا پیرامون شهر و چند روستا ادامه می یابد و از سوی دیگر مسیر ورود زائران زیادی به مشهد را ضايعت. همین تفاوت ها و ویژگی ها سبب شده است که منطقه ۳ با مسائل و مشکلات خاصی روبه رو باشد. هفته گذشته فرصتی فراهم آمد تا با مجتبی زمانیان وحیدی، شهردار منطقه ۳ گفت و گو کنیم؛ گفت و گویی که هم به ظرفیت های منطقه پر داخته هم به مشکلاتش.

به عنوان شهردار و کسی که در جریان ریز مسائل منطقه ۳ است، وضعیت کلی منطقه را چطور ارزیابی می کنید؟

منطقه ۳ از خیابان شیرازی و محلات قدیمی نزدیک به حرم مطهر گسترش پیدا می کند تا محلات جدیدتری چون راه آهن، هاشمی نژاد، گاز و می رسد به کمربندی صدمتری و روستاهایی چون قرقي و سیاسک و مجموعه مسکن مهر مهرگان؛ مجموعه مهرگان از سال ۹۲ به مجموعه شهر مشهد و شهرداری منطقه ۳ به عنوان ناحیه منفصل شهری اضافه شده است. با این تفاسیر منطقه ۳ جزو مناطقی است که در آن هم متن داریم و هم حاشیه. به تعبیری می توانیم بگوییم از حوزه های مختلف درآمدی در اینجا سکونت دارند.

اگر بخواهیم به فرصت ها و تهدیدها یا ویژگی های منطقه نگاهی داشته باشیم؛ هم جوار ی منطقه با بارگاه منور علی بن موسی الرضا (ع) و وجود ایستگاه راه آهن مشهد که از مبادی ورودی زائران به مشهد است، در صدر فرصت های منطقه ۳ قرار خواهند گرفت.

همچنین به لحاظ موقعیت های گردشگری، منطقه ۳، مجموعه های باغ نادری و آرامگاه خواجه ربیع را دارد. اگرچه خواجه ربیع از نگاه عامه مشهدی ها یکی از آرامستان های شهر است، اما با توجه به بنای تاریخی آن، یکی از آثار تاریخی و گردشگری شهرمان است که گردشگران زیادی راه سوی خود جلب می کنند.

یکی از مشکلات منطقه ما مثل دیگر مناطق پیرامونی، مسئله مناطق کم بر خوردار است که عمدتاً هم در محدوده شمال صدمتری واقع شده اند. محدوده ناحیه متصل شهری قرقي هم مزید بر آن شده است و عموماً بافت متر ا کم منطقه که معمولاً منطبق بر اصول شهر سازی هم نیست از مشکلات منطقه است.

بافت منطقه در عین تراکم، پر جمعیت است اما چون اغلب قسمت های آن به صورت غیر اصولی ساخته شده است، به لحاظ بهره برداری از امکانات، کم بر خوردار محسوب می شود. از همین رو خدماتی که در خیلی از نقاط دیگر شهر ارائه می گردد اعم از امکانات فرهنگی، فضای سبز، ورزشی، تفریحی و حتی آموزشی در منطقه ۳ با نوعی فقر و کمبود همراه است. ناحیه منفصل شهری منطقه ۳ نیز مشکلات خاص خودش را دارد. آماده سازی این بخش بر عهده اداره کل راه و شهر سازی بوده اما ناقص صورت گرفته است. در حال پیگیری هستیم تا بتوانیم اعتباری را که اداره راه و شهر سازی متعهد شده است، بگیریم و شهرداری را آسوار عمل شود و مشکلات این محدوده را مرتفع کند.

در کنار آن، بافت روستایی منطقه مثل روستاهای سیاسک و قرقي سفلی و علیا هم هست. تا قبل از سال ۹۱ و دستور استانداری مبنی بر الحاق این محدوده به شهر مشهد، امور در قالب دهیاری انجام می شد. قرار گرفتن در محدوده شهر باعث می شود که مردم و سکنه آنجا یک سری انتظارات

نیز داشته باشند، از طرفی طبیعی است که خدمات دهی مادر در آنجا مثل دیگر محلات منطقه نباشد و قدری فاصله داشته باشد. در منطقه ۳ محلاتی داریم که هنوز معابرش خاکی است و آسفالت نشده است. بالطبع مشکل جمع آوری آب های سطحی را هم در این محلات داریم.

اما فرصت های منطقه، سوای جاذبه هایی که گفته شد منطقه ارضی باز زیادی دارد که در صورت کم توجهی، می تواند تهدیدی برای منطقه باشد، به عنوان مثال به محلی برای تخلیه نخاله های ساختمانی تبدیل گردد یا برخی ناهنجاری های اجتماعی در آنجا شکل بگیرد، مثل حضور کارتن خواب ها، معتادان متجاهر و... در عین حال اگر به این اراضی نگاه ویژه ای داشته باشیم، بدون شک هر کدام از این موارد، می تواند به فرصتی تبدیل گردد.

یک سری اتفاقات که اخیراً در منطقه ما رخ داده است، از جمله راه اندازی خط ۲ قطار شهری مشهد که سرتاسر طبرسی شمالی تا ایستگاه راه آهن و میدان شهدا را پوشش می دهد، ما را امیدوار کرده است. خیلی امید داریم که از فرصت راه اندازی خط مترو در منطقه ۳ استفاده کنیم تا از مشکلات محدوده طبرسی و اراضی هم جوارش کاسته شود. این فرصت می تواند زمینه ای برای جذب سرمایه گذار در منطقه باشد.

سیاست شهرداری منطقه ۳ برای این

فضاهای باز چیست؟ به نظر می رسد برای

سامان دهی آن ها به حضور نهادها و ارگان های

دیگر هم نیاز باشد. آن ها پای کار هستند؟

سیاستی که دنبال می کنیم و ستاد و مجموعه مدیریت شهری و شورای اسلامی شهر هم تا به الان با آن همراهی داشته اند، موضوع سامان دهی اراضی باز است. وقتی از سامان دهی می گوییم در درجه اول باید رویکردمان جلوگیری از تهدیدات فعلی باشد.

